

цията, си вземаха вода за пиение и варение ястие. На истокъ отъ „Св. Никола“, възвишенността постепенно се снишава, като описва незначителенъ полукръгъ, и най-послѣ достига до шосето. Тъзи частъ отъ позицията, макаръ и не до толкова отвлѣсна и скалиста, но пакъ е трудно достъпна. На истокъ отъ шосето, се памира една не голѣма площадъ, която постепенно се снишава къмъ сѣверъ, а къмъ истокъ се свършва съ отвлѣсенъ каменистъ брѣгъ, по който тукъ тамъ по скалитѣ растятъ дървета. — Долу, — при политѣ на брѣга и на татѣкъ къмъ изтокъ и сѣверъ, буйно вирѣятъ букови, дъбови и други дървета, които образуватъ обширна гора. Право къмъ югъ отъ площадта, мѣстността е съвършено открита. Прѣзъ нея върви стария пѣть за с Шипка; по тъзи мѣстностъ тукъ тамъ се вижда слаба растителностъ. Само по къмъ истокъ отъ долѣтъ, който върви къмъ югъ, се започва не високо бранище, което покрива цѣлото пространство къмъ истокъ и юго-истокъ до възвишенността „Бердекъ“. Тъзи кория бѣ прошерена съ малки полянки. Сѣверния край на корията, на самата седловина, която служи за водораздѣлна линия между южния и сѣверния басейни, се съединява съ казанната по-горѣ обширна гора.

Отъ юго-источната частъ на площадта се започва седловината и върви право къмъ истокъ.

Тъзи частъ отъ позицията е най-достъпна отъ къмъ югъ и юго-истокъ и за туй тукъ бѣше расположена турската далнобойна стоманена батарея, която бѣше прѣвзета отъ Турцитѣ на 6-й Юлий. Тъзи батарея обстрѣлваше цѣлото пространство къмъ югъ и юго-истокъ, включително възвишенноститѣ Сосокъ, Врање гнѣздо и Бердекъ. Тукъ и отъ двѣтѣ страни на батареята сж ископани ложементи стрѣлкови и за резервитѣ. — Отъ дѣсна страна къмъ западъ — по гребена на Св. Никола, — тѣ вървятъ до самия връхъ и по-нататѣкъ. Тѣзи окопи на дѣсния флангъ извиватъ къмъ сѣверъ, почти подъ правъ ъгълъ, достигатъ до казармитѣ, а послѣ — извиватъ по седловината. — Отъ лѣвата страна на стоманената батарея, окопитѣ